



ת"פ 48497/03/17 - מדינת ישראל נגד טאלב בדארנה, חאתם נאסר

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 48497-03-17 מדינת ישראל נ' בדארנה (אסיר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט - ס. הנשיא ניר מישורי לב טוב
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. טאלב בדארנה (אסיר)
2. חאתם נאסר

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 2

מבוא:

1. ביום 26.02.2019 הודיעו הצדדים בעניינו של נאשם 2 כי גיבשו הסדר טיעון במסגרתו צורפו עוד שלושה כתבי אישום לתיק עיקרי זה, **ת.פ 48497-03-17** בגינו הורשע הנאשם ביום 30.01.2019 לאחר שמיעת ראיות בעבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיף 8(א)(3) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו - 1955 (**להלן: "החוק"**) ולפי סעיף 14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (**הערת בית המשפט:** בתיק זה הוגש כתב אישום ובו שני אישומים. באישום השני הורשע הנאשם לאחר שמיעת הראיות כמפורט לעיל ואילו בגין האישום הראשון נפתח תיק נפרד ת.פ. 24208-01-18 במסגרתו הודה והורשע הנאשם בעבירת ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, ציד בשיטות אסורות (מלכודות) ובציד באזור אסור וביום 21.05.2018 ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם באישום הראשון).

התיקים שצורפו בהתאם להסדר מיום 26.02.2019 :

1. **ת.פ 68644-03-17** - בגינו הורשע ביום 26.02.2019 על פי הודאתו בביצוע עבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיף 8 (א) (3) לחוק הגנת חיית הבר, תשט"ו - 1955 (**להלן: "החוק"**) ולפי סעיף 14 (א) לחוק (**ת/27**).

2. **ת.פ 64771-03-17** - בגינו הורשע ביום 25.10.2018 לאחר שמיעת הראיות ביחד עם אחר בעבירות של ציד חיית בר מוגנת, עבירה לפי סעיף 2 ו-14(ב) לחוק הגנת חיית הבר התשט"ו-1955 (**להלן: "החוק"**) בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וכן עבירת ציד בשיטות אסורות



(שימוש במלכודות) - עבירה לפי סעיפים 5(6) ו- 14(א) לחוק בנסיבות סעיף 29 לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין").

3. **תיק ת"ר 66800/17** (טיוטת כתב אישום) (ת/28) - בגינו הורשע ביום 26.02.2019 על פי הודאתו בביצוע עבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת.

2. מעובדות כתבי האישום בהם הורשע הנאשם עולה כדלקמן :

ת.פ 48497-03-17 (להלן: "כתב האישום הראשון")

ביום 06.08.2016 בשעה 01:00 ובסמוך לה, בסמוך לקיבוץ אל רום, נמצא בחיפוש ברכב מסוג מיצובישי כריזמה מ"ר 72-964-20, אשר מצוי ברשותו של הנאשם 1, בו נסעו הנאשמים, דורבן חי וכן שערות קוצי דורבן.

ת.פ 68644-03-17 (להלן: "כתב האישום השני")

בתאריך 16.11.2015, בסמוך לשעה 11:00, נמצאו בביתו של הנאשם סכין יפנית ועליה כתמי דם דורבן, קוצי דורבן במוקדים רבים וראש צבי ארץ ישראלי.

ת.פ 64771-03-17 (להלן: "כתב האישום השלישי")

בתאריך 06.12.2015, באזור בקעת קדש, עסקו הנאשמים בציד דורבנים. הנאשמים הגיעו למקום ברכב כסוף והציבו שתי מלכודות, שבהן הניחו פירות כפיתיון, ודרכו את המלכודות מול מאורות דורבנים. במעשיהם אלו צדו הנאשמים חיית בר מוגנת ללא רישיון צייד או היתר בשיטות אסורות, ולנאשמים לא היה היתר למעשיהם.

ת.ר 66800/17 (להלן: "כתב האישום הרביעי")

ביום 08.05.17 בשעה 09:00 בבוקר או בסמוך לה, בביתו של הנאשם בעראבה, נמצא במקרר ביתו בשר דורבן וגולגולת של צבי ארץ ישראלי.

3. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני ב"כ המאשימה:

1. ב"כ המאשימה חזר על פרטי הסדר הטיעון שגובש בין הצדים ביום 26.2.2019:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בכפוף לחו"ד הממונה על עבודות שירות.



ב. מאסר על תנאי. התביעה עותרת להטלת מאסר על תנאי בן 10 חודשים, ההגנה עותרת למאסר על תנאי לתקופה קצרה יותר והכל לשלוש שנים.

ג. קנס (שהצדדים יטענו לגובהו באופן חופשי).

ד. התחייבות.

2. ב"כ הנאשם חזר על טיעונו לעונש כמפורט בת.פ. 64771-03-17 :

1. מדובר בנאשם שחוזר על דפוס התנהגות זהה המבצע עבירות כלפי אותה חיה אומללה, פעם אחר פעם, ונראה שפסיקותיו של בית המשפט לא מרתיעות אותו מלבצע העבירות.

2. לנאשם עבר מכביד בעבירות לפי חוק להגנת חיית הבר, שהקטל האכזרי של הדורבנים הפך למרבה הצער ללחם חוקו והוא פוגע בחיה פעם אחר פעם, ללא גילוי של חמלה ורחמנות, הכול בשביל בצע כלכלי ולטענת המאשימה יש לסיים התנהלות זו של הנאשם.

3. לנאשם הרשעות קודמות. בשנת 2012 במסגרת ת.פ. (עכו) 46571-11-11 הורשע הנאשם בהתעללות בחיה (חתול). הנאשם הורשע בביצוע עבירות על פי חוק הגנת חיית הבר בתיק 29843-09-16 מיום 21.5.18 של מותב זה, בביצוע עבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת - עבירה לפי סעיף 8 (א) (3) לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו - 1955 (להלן: "**חוק הגנת חיית הבר**") , בנסיבות סעיף 14 (א) לחוק הגנת חיית הבר וכמו כן בת.פ. 24208-01-18 הורשע הנאשם בביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר - עבירה לפי סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, תשט"ו - 1955 (ולפי סעיף 14 (ב) לחוק להגנת חיית הבר, בצייד בשיטות אסורות (מלכודת) - עבירה לפי סעיף 5 (6) בנסיבות סעיף 14 (א) לחוק להגנת חיית הבר, וצייד באזור אסור (אזור סעיף 12 לתוספת) - עבירה לפי תקנה 1 לתקנות להגנת חיית הבר (אזורים אסורים) תשל"א - 1971 ולפי סעיף 14 (א) לחוק להגנת חיית הבר.

4. לאור ריבוי המקרים, חומרתם והעבר הפלילי המכביד של הנאשם טען ב"כ המאשימה כי יש להשית על הנאשם ענישה כלכלית מכבידה ולכן עתר לענישה שלא תפחת מכפל הקנס שהושת בב"מ"ש זה בתיק פלילי 29843-09-16 מיום 21.5.18.

5. לעניין עונש המאסר על תנאי המאשימה סבורה שענישה שהושתה עד היום על הנאשם אין בה כדי להניע אותו מלשוב ולחזור על מעשיו ולכן המאשימה עותרת לעונש מאסר על תנאי של 10 חודשים ומעלה למצער לעניין עבירות הצייד.



6. לענין ההתחייבות המאשימה עותרת לשילוש הסכום כפי שנקבע בת.פ. 29843-09-16.

7. עוד עתרה המאשימה לצו השמדה למוצגים שנתפסו במכלול התיקים.

טיעוני ב"כ הנאשם :

1. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם לקח אחריות על העבירות בהן הורשע. לגישתו, עצם בקשת הנאשם לצירוף תיקים מעיד כי בכוונתו של הנאשם לקבל אחריות ולפתוח דף חדש ולהשאיר את כל העבירות מאחוריו.

2. הנאשם מביע חרטה על מעשיו והבין את חומרת מעשיו.

3. מצבו הסוציאקונומי של הנאשם קשה ביותר. הנאשם סיים בחודש אפריל לשאת בעונש בעבודות שירות, כיום אינו עובד. הנאשם התארס , צפוי להתחתן בחודש אוגוסט, התחיל לבנות את ביתו. בעברו השתכר סך של כ - 4,000 ₪ (נ/3) . הנאשם מפרנס ותומך בהוריו הקשישים, הסובלים מבעיות רפואיות (נ/4) .

4. העבירות בוצעו בשנת 2015 ו-2016, ומאז שנפתחו התיקים לא נפתחו תיקים נוספים. ומכאן כי הנאשם למד את הלקח, עובדה המלמדת על הבעת חרטה ולקיחת אחריות.

5. לאור האמור ב"כ הנאשם עותר להטלת קנס מצומצם שלא יעלה על סך של 2,000 ₪ , ובחתימה על התחייבות כספית, כאשר הובהר כי סכום גבוה יותר של קנס יגרום לנאשם לנזק כלכלי קשה.

6. בהתייחס למתחם הענישה וגובה הקנס, הפנה הסיניגור לע.פ. 1642-12-11 מ"י נגד סאלח אדין. בית המשפט דחה את ערעור המדינה על גובה הקנס בסך 2,000 ₪ וזאת בשל נסיבות אישיות קשות של הנאשם. מדובר בעבירות דומות שיוחסו לנאשם בתיק זה ובהקשר זה הפנה לתיק 46230-07-16 מ"י נגד ארשיד , שם הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום והוטל על הנאשם 5 חודשים בעבודות שירות וקנס בגובה של 12,000 ₪ והתחייבות בסך 12,000 ₪. עוד הפנה לת.פ. 46781-09-17 שם נקבע קנס בגובה 10,000 ₪ בעבירות דומות.

דברי הנאשם:

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הביע רצון לשוב לחיים נורמטיביים ולהתחיל את עבודות השירות כמה שיותר



מוקדם ולא להמתין לאוגוסט, מועד בו צפוי להתחתן.

4. חוות דעת הממונה:

בטרם גיבש ביהמ"ש עמדתו לעונש הראוי בתיק זה, הורה על קבלת חוות דעת הממונה בעניינו של הנאשם. הנאשם נמצא מתאים וכשיר לביצוע עבודות שירות, החל מיום 29.05.2019 בעיריית סכנין.

5. דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40 ב' לחוק העונשין).

1. מלאכת גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא (שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק).

אירוע אחד או מספר אירועים :

2. על פי הוראת סעיף 40ג לחוק העונשין, בשעה שהורשע הנאשם בגין כמה עבירות, יש לבחון תחילה האם מדובר באירועים נפרדים, וככל שבית המשפט מגיע למסקנה שהאירועים נפרדים, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אחד מהאישומים בנפרד. לעומת זאת, כאשר העבירות בגין הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו.

במקרה שלפנינו אומנם מדובר בעבירות נפרדות שבוצעו בזמנים שונים, אך נוכח הסדר הטיעון המפורט אליו הגיעו הצדדים ולאור העובדה שהצדדים לא טענו למתחמי ענישה נפרדים לכל אחת מהעבירות או המקרים, לא ראיתי לנכון לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאירועים בפרט כשמדובר בנאשם אשר ביצע עבירות חוזרות ודומות בכל אחד מהאירועים כעולה מעובדות כתבי האישום, עבירות איסור החזקת חיית בר והשני עבירת צייד חיית בר מוגנת בשיטות אסורות .



משהגעת למסקנה זו אקבע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים כמפורט לעיל.

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

ג. מדיניות הענישה הנהוגה.

א. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות וממידת הפגיעה בו**

עבירת איסור החזקת חיית בר מוגנת

(בהתייחס לכתב האישום הראשון ת.פ 48497-03-17 , כתב האישום השני ת.פ 68644-03-17 וכתב האישום הרביעי ת.ר 66800/17)

סעיף 8 (א) (3) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע עבירת החזקת ערך טבע מוגן :

"(3) לא יחזיק אדם חיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד, או אם באה לידי מבעל היתר סחר כללי או מיוחד או היתר העברה כללי או מיוחד, או אם הנו מחזיק כדין כאמור בסעיף קטן (ב)."

סעיף 8(א)(3) לחוק הגנת חיית הבר קובע שלא יחזיק אדם חיית בר אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד. סעיף 14(א) לחוק הגנת חיית הבר קובע כדלקמן:

"העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שעודכנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רישיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס."

יוצא מכך, כי העבירה של החזקת חיית בר מוגנת היא עבירה מסוג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגינה הוא שנת מאסר אחת. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנה אחת או קנס".

סעיף 36 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מורה כדלקמן :

"נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד."



על כן, בגין ביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת בית המשפט רשאי להטיל עונש של מאסר (עד שנה), או קנס או שניהם כאחד. לגבי גובה הקנס המקסימאלי שניתן להטיל, סעיף 61(א)(2) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 קובע כדלקמן:

"61. (א) על אף האמור בכל חוק, מקום שהוסמך בית המשפט בחוק להטיל קנס, רשאי הוא להטיל -

(2) אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משישה חודשים ולא יותר משנה - קנס עד 29,200 שקלים חדשים".

הרכיב של "מידת הפגיעה" בערך החברתי המוגן שבסעיף 40ג(א) לחוק העונשין הינו שלוב ושזור בשאלת "מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט(א)(3) ו- (4) לחוק העונשין.

הערך החברתי שנפגע הינו פגיעה בחירותם ושמירה על חיות הבר, והגנה עליהם בכלל ובסביבתם הטבעית בפרט.

ברע"פ 1161/04 **חאג' יחיא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.4.05) עמד כבוד השופט טירקל על הערך המוגן של שמירה על חיות בר והגנה עליהם בסביבתם הטבעית על ידי קביעת איסור לצוד אותם תוך הפנייה למקורות המשפט העברי (פסקה 5 לפסק דינו). בנוסף, כבוד השופט ג'ובראן אמר את הדברים הבאים ב- רע"פ 8122/12 **פחמאווני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.1.13):

"בטרם סיום אציין כי אף אני שותף לעמדתו של בית המשפט המחוזי, כי יש מקום להחמיר בענישה הנוגעת לפגיעה בבעלי חיים, הן חיות הבר הן חיות הבית. התאכזרות ופגיעה בבעלי חיים, מעבר לפגיעה העקיפה שהיא גורמת לבני האדם, מעידה על אטימות לב וקהות חושים. נדמה כי דווקא בעידן הנוכחי, עידן השפע הטכנולוגי, חשופים בעלי החיים לאלימות חריפה מבעבר. חדשות לבקרים אנו שומעים על ניסויים מעוררי פלצות הנעשים בחיות תמימות לצרכים מסחריים, על תנאי גידול ואחזקה אכזריים של בעלי חיים בתעשיית המזון, ועל צמצום מרחב המחיה הטבעי של בעלי חיים מוגנים המנסים לשרוד בטבע. ברי, כי ישנם מקרים בהם אין מנוס מפגיעה בחי ובצומח, בין אם לשם הצלת חיים אדם ובין אם לצורך פיתוח אנושי. יחד עם זאת, חובה עלינו להקפיד הקפדה יתרה לצמצם את הכאב הנגרם על ידינו, בייחוד כאשר מדובר במי שאת זעקותיו אנו מתקשים לשמוע, ושאינו יכול לעמוד על זכויות. מהלך זה, להגנת האנושיות שבנו על ידי צמצום פגיעתנו בבעלי החיים הסובבים אותנו, צריך להשפיע על כלל תחומי המשפט, ובתוכו אף על המשפט הפלילי."

הערך החברתי המוגן אשר נפגע הינו הערך של שמירה על עולם החי מפני הכחדה וחייהן של חיות בר מוגנות כאשר הפגיעה בערך מוגן זה במקרה דנן הינה ברף הנמוך עד בינוני. לקחתי בחשבון כי מדובר מחד גיסא בעבירות החזקת חיית בר מוגנת - דורבן חי (כתב אישום ראשון), ציד באמצעות מלכודות ללא שנצודה חיה



(כתב האישום השלישי) ומאידך גיסא החזיק הנאשם בסכים עם דם דורבן, בקוצי דורבן, ראש צבי ארץ ישראלי וגולגולת צבי ארץ ישראלי ובשר דורבן (כתבי האישום השני והרביעי).

העבירה של ציד חיית בר מוגנת

בהתייחס לכתב האישום השלישי ת.פ 64771-03-17

סעיף 2 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 :

איסור צידה -

"לא יצוד אדם ציד או חיית בר מוגנת, אלא ברשיון ציד או בהיתר על פי סעיף 3".

סעיף 14 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 קובע :

"(א) העובר עבירה על פי חוק זה או על תקנה שהותקנה לפי סעיף 16 למעט על פי פסקה (2), או העובר על תנאי מתנאי רשיון או היתר שניתן על פי חוק זה, דינו, אם אין הוראה אחרת בחוק זה, מאסר שנה אחת או קנס.

(ב) העובר עבירה לפי הוראות הסעיפים 2, 3 ו-4 דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977".

מכאן כי העבירה של ציד חיית בר מוגנת היא עבירה מסוג עוון, כאשר עונש המאסר המקסימאלי בגינה הינו שנתיים. כמו כן, העונש יכול להיות "מאסר שנתיים או כפל הקנס".

סעיף 5 לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 :

"שיטות אסורות"

5. לא יצוד אדם ציד בשיטות ובאמצעים אלה:

...

(6) שימוש במלכודות, ברשתות או בדבק"

סעיף 8 (א) (3) לחוק להגנת חיית הבר, התשט"ו-1955 :

"8. (א) (3) לא יחזיק אדם חיית בר שאינה מזיק ואינה חיית בר מטופחת אלא בהיתר החזקה כללי או מיוחד, או אם באה לידי מבעל היתר סחר כללי או מיוחד או היתר העברה כללי או



מיוחד, או אם הנו מחזיק כדין כאמור בסעיף קטן (ב). "

סעיף 36 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מורה כדלקמן :

"נקבע בחוק מאסר בלבד או נקבע מאסר או קנס לחלופין, רשאי בית המשפט להטיל מאסר או קנס או שניהם כאחד; אולם מקום שנקבע בחוק מאסר חובה לא יטיל בית המשפט קנס בלבד."

סעיף 61 (א)(3) לחוק העונשין קובע כי :

"אם קבוע לעבירה עונש מאסר למעלה משנה ולא יותר משלוש שנים - קנס עד 75,300 שקלים חדשים". מכאן כי בסמכות בית המשפט להטיל קנס עד 150,600 ₪.

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו :

בענייננו, אין ספק כי "הערך המוגן" הינו שמירה על חיות הבר , על שלומתן ומניעת סכנת הכחדתן ומידת הפגיעה בערך המוגן במקרה שלפנינו הינה חמורה למדי בשל מספרן הרב של העבירות אותן ביצע הנאשם והעובדה כי הנאשם עסק בציד הדורבנים באמצעות מלכודות ובתוכם פיתיונות פרי אותן הניח בשטח במטרה לצוד דורבנים, עובדה העשויה ללמד על הפגיעה בדורבנים ומקבלת חיזוק בהחזקת בשר דורבן, החזקת דורבן חי, החזקת סכין מגואלת בדם דורבן וקוצי דורבן ושני ראשי צבי ארץ ישראלי.

כב' השופט טירקל ציין ברע"פ 1161/04 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), את האיסור לצוד עוד מדיני המשפט העברי :

"בעניין ציד בעלי חיים ידועה תשובתו שלרבי יחזקאל לנדא, (פולין 1713 - פראג 1793) בעל שו"ת "נודע ביהודה", שהיה רבה של פראג ומגדולי הפוסקים שבדורו, שנשאל:

"איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בה יערות תרמוש כל חיתו יער, אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה [=רובה ציד] לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה, אי [=אם] משום צער בעלי חיים, אי משום בל תשחית, ואי משום שנהגו בו איסור".

בתשובתו אמר, בין היתר:

"ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר, ולא מצינו איש ציד [במקרא] רק בנמרוד ובעשו, ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב...ואיך ימית איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק בצידה?!"

בסיכום דבריו אמר:

"ולכן יש בדבר זה מדה מגונה, דהיינו אכזריות, וגם איסורא וסכנתא [=איסור וסכנה]... ולכן השומע לי ישכון בטחה שקט ושאנן בביתו, ולא יאבד זמנו בדברים כאלה... והיה זה שלום. מנאי



[ממני], הטרוד" (שו"ת נודע ביהודה מהדורא תניינא, יורה דעה, סימן י') (ההדגשות שלי - י' ט').

בע"פ (מרכז) 45128-12-10 - **עלאא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-מח 2011(2), 11138 נקבע על ידי בית המשפט בעניינה של עבירת הציד הבלתי חוקי כי :

"על ביהמ"ש להילחם בתופעה של ציד בלתי חוקי ולהכביד ידו על מבצעי עבירה כאמור עד כי תהפוך בלתי כלכלית ובלתי כדאית לעוסקים בה. רק ענישה של ממש תביא להרתעה ויהא בה כדי להציל את נוף ארצנו."

המחוקק אף הביע דעתו בעניין הצורך בהחמרת הענישה בתיקון החוק (תיקון מס' 6 תשס"ט-2008), ובו הוגדל גובה הקנס המירבי לכפל הקנס שנקבע בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין.

נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם

עבירת החזקת חית בר מוגנת

במקרה שבפני, "מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת מושפעת מכל הפרמטרים שלהלן :

סוג החיה שהוחזקה עם התייחסות לנתונים שלהלן, שאינם מהווים רשימה סגורה: מידת נדירותה של אותה חיה, המאפיינים הייחודיים שבה, עוצמת סכנת ההכחדה שבה היא מצויה, היקף ומהות האמצעים שננקטים על ידי הרשויות (במישור הלאומי והבינלאומי) לשם הגנה על שלומה בסביבתה הטבעית, מידת נפיצותן של העבירות שפוגעות באותה חיה והצורך למגרן.

החזקה של חיה שלמה לעומת החזקה של חלק ממנה. סבורני שבשלב העונש יש לעשות הבחנה בין החזקה של חלק של חיית בר מוגנת לבין החזקה של חיית בר שלמה. כך למשל, אין דינו של מי שמחזיק קוץ של דורבן כמי שמחזיק דורבן ממש.

מספר החיות המוגנות שנפגעו: קיימת חשיבות לכמות החיות המוגנות שהוחזקו שלא כדין. אין דינו של מי שמחזיק חוחית אחת כדינו של מי שמחזיק מאה חוחיות. כך גם אין דינו של מי שמחזיק נוצה אחת של חוחית כדינו של מי שמחזיק אוסף של מאות נוצות.

בכתב האישום הראשון, סוג החיה שהוחזקה הינה דורבן חי. לאור ידיעה שיפוטית הנלמדת משמיעת עשרות תיקים ציד דורבנים במהלך השנים האחרונות והחזקת בשר דורבן וסכין מגואלת בדם דורבן אני מסיק כי גורלו הצפוי של הדורבן שנתפס בחזקת הנאשם היה מוות בסופו של יום.

בכתב האישום השני נמצאו בביתו של הנאשם סכין יפנית ועליה כתמי דם דורבן, קוצי דורבן במוקדים רבים וראש צבי



ארץ - ישראל. כשיקול לקולא, לא נמצא דורבן, אלא קוצי דורבן וגם לא נמצא צבי חי אלא ראש צבי כאמור לעיל, אומנם לא ברור מכתב האישום ממתי כתמי הדם ולא הובאה ראיה כי מדובר בכתמי דם טריים. עם זאת, ניתן לקבוע בהסתברות גבוהה ונוכח ניסיון החיים השיפוטי אשר נרכש משמיעת תיקי ציד רבים במהלך השנים האחרונות כי כתמי הדם מלמדים כי נעשה שימוש בסכין היפנית לצורך פגיעה בדורבן ו/או בצבי, גם אם אין כל ראיה האם הומת הדורבן ו/או הצבי, מתי הדבר נעשה והאם הדבר נעשה על ידי הנאשם, מי מטעמו או אדם אחר.

בכתב האישום הרביעי נמצא במקרר ביתו של הנאשם בשר דורבן וגולגולת של צבי ארץ ישראל. גם במקרה זה אין כל ראיה מתי הדבר נעשה והאם נעשה על ידי הנאשם, מי מטעמו או אחר.

בהתייחס לצבי ארץ ישראל ראוי להדגיש כי אוכלוסיית הצבאים בשנים האחרונות נמצאת ביציבות או עליה מתונה מאוד ביחס לפוטנציאל הרבייה הגבוה של המין, משמע שהתערבות האדם מונעת גידול במספר הפרטים בישראל, וכל פגיעה בחיה מוגנת זו ממנה עולה כי כל צבי הניצוד מהווה מכה ממשית לאוכלוסיית הצבאים ומקרב אותה לקריסה טוטאלית.

בסוגיית הנזק שנגרם או צפוי היה להיגרם בביצוע עבירת ציד חיית בר מוגנת באישום השלישי אציין הנזק הפוטנציאלי שבהצבת מלכודות באיזור מחייתם של דורבנים לאוכלוסיית הדורבנים.

"מידת האשם" בביצוע עבירה של החזקת חיית בר

אשמו של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא. חלקו היחסי בתכנון ובביצוע העבירה הינו מוחלט, וזאת גם כאשר עולה מכתב האישום הראשון והשלישי כי לנאשם שותפים לביצוע העבירות. לא נטען כי הנאשם שודל או אולץ לביצוע העבירות ע"י מי מהנאשמים הנוספים או אדם אחר.

מדיניות הענישה הנוהגת - החזקת חיית בר מוגנת :

להלן אעמוד על דוגמאות מהפסיקה לגבי מדיניות הענישה הנוהגת בנוגע לרכיב הקנס וגובה ההתחייבות הכספית, תוך התייחסות ל-"מידת הנזק" כפי שהוגדר לעיל בפסיקה המתייחסת לעבירה של החזקת שלא כדין של חיית בר מוגנת :

מספר הליך וערכאה	סוג החיה	שלם או חלק (זהות החלק)	כמות	עבירות נלוות לעבירת החזקה	גובה הקנס	גובה ההתחייבות הכספית
רע"פ 8122/12 (עליון)	דורבן	חלק - קוצי דורבן ותכולת קיבה של דורבן	מאות קוצים ותכולת קיבה אחת	אין	10,000 ₪ + מאסר על תנאי	15,000 ₪



רע"פ 1192/97 (עליון)	חוגלות יונים	שלם	20 חוגלות ו - 8 יונים	עבירת ציד	5,000 ₪	10,000 ₪
עפ"ג 28205-10-11	פנסיונים	שלם	60	אין	לא הוטל קנס	5,000 ₪
ע"פ 21302-07-11 (מחוזי חיפה)	דורבן	קוצי דורבן	6	אין (זוכה) מהעבירות (הנלוות)	2,000 ₪	5,000 ₪
ע"פ 45128-12-10 (מחוזי מרכז)	חוחית	שלם	46	עבירת ציד	5,000 ₪	5,000 ₪
ע"פ 1234/05 (מחוזי נצרת)	צבי, ראש צב מצוי, נחש צפע, לטאה	חלק - פוחלצים של כל סוגי החיות.	צבי - 1 , ראש צב - 4, נחש צפע 1 ולטאה	סחר ופגיעה בערך טבע מוגן	1,000 ₪	2,500 ₪

בת"פ 31574-06-16 (שלום טבריה) מ"י נ' פארס , לא פורסם (6/9/16) נדון הנאשם בפני מותב זה לעונשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5000 ₪ וחתימה על התחייבות כספית בסך 15,000 ₪ בגין עבירת החזקת חיית בר מוגנת (שני גושי בשר דורבן).

נסיבות הקשורות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם - עבירת הציד (כתב האישום השלישי)

(1) התכנון שקדם לביצוע העבירה;

הנאשם עסק בציד הדורבנים עם אחר, הגיע לאזור הציד בבקעת קדש עם אחר (מוחמד נג'אר ת.ז. 039145610) אך פעל תוך תכנון מוקדם ולא בלהט הרגע. הנאשם הכין מראש את המלכודות, הכין את כלי העבודה והפיתיונות באמצעותם ביקש להציב המלכודות בפתח מאורות הדורבנים לצורך לכידתם.

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה.

מעובדות כתב האישום לא ניתן ללמוד מה חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, אך כן ניתן ללמוד שהנאשם לא שודל ולא אולץ לבצע העבירות ציד, וכי פעל תוך תכנון מוקדם.

"מידת הנזק" שנגרם או שהיה צפוי להיגרם מביצוע עבירה של החזקת חיית בר מוגנת הינה פונקציה של מספר גורמים :

במקרה דנן עסקינן בחיית דורבן שהינה חיה מוגנת אשר נמצאת בסכנת הכחדה ממשית בארץ ישראל כתוצאה מציד



בלתי חוקי. המדינה אמנם תרמה בהתנהלותה לדלדול אוכלוסיית הדורבנים תוך מתן היתרי ציד עד 1996 אך מזה שנים רבות עושות רשויות המדינה כדי להילחם בתופעת ציד הדורבנים אשר מאיימת להכחיד את אוכלוסיית הדורבנים בארץ.

במקרה שלפנינו הנאשם הורשע לאחר שמיעת הראיות ביחד עם אחר בעבירות של ציד דורבנים בשיטות אסורות. במקרה זה נמצאו מלכודות ובתוכן פיתיונות פרי אותן הניח הנאשם בשטח במטרה לצוד דורבנים.

עוד קיימת חשיבות מסוימת לעובדה כי הנאשם הורשע בהצבת מספר מלכודות על פני תא שטח לא מצומצם ולא מלכודת אחת בבחינת עובדה המלמדת על היקף בינוני עד גבוה ולא יחיד של פגיעה פוטנציאלית באוכלוסיית הדורבנים עקב מעשי הנאשם.

מדיניות הענישה הנוהגת - עבירות ציד חיות בר מוגנת :

להלן התייחסות לפסיקה הנוהגת בעבירת ציד חיות בר מוגנת כאשר תשומת הלב הינה כי במרבית המקרים כמפורט להלן אין מדובר בביצוע מספר רב של עבירות כפי שבמקרה שלפנינו. עוד יצוין כי במהלך השנים האחרונות ניכרת מגמה הולכת וגוברת של החמרה במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלו, בין אם בשל היעדר הרתעה שיפוטית מספקת ובין אם "שעון החול" ההולך ואוזל עבור אוכלוסיות שלמות של בעלי חיים המצויים בסכנת הכחדה :

- א. **עפ (מרכז) 45128-12-10 - עלא באזלאמיט ואח' נ' מדינת ישראל, תק-מח 2011(2), 11138**, ציד והחזקת 48 חוחיות. בית המשפט המחוזי דוחה הערעור על הטלת מאסר מותנה, קנס והתחייבות ע"ס 5000 ₪ ומגדיל הקנס מ 5000 ₪ אשר הושתו על ידי בית משפט קמא ל 10,000 ₪.
- ב. **ע"פ 1642-12-11 מדינת ישראל נ' סלאח אל דין - בית המשפט המחוזי דוחה ערר המדינה בגין הטלת קנס ע"ס 2000 ₪ והתחייבות ע"ס 10,000 ₪ וזאת בגין ציד דורבנים באמצעות מלכודות. עם זאת מצוין בית המשפט כי :**
- "לאחר ששמענו טיעוני הצדדים ואף שאנו סבורים שהצדק הוא עם ב"כ המערערת, באשר למדיניות הענישה המחייבת החמרה בעבירות ציד תוך פגיעה בחיות בר מוגנות וכי העונש שהוטל על המשיב הינו נמוך במידה משמעותית מהרף הנהוג שלפיו מן הראוי היה להטיל עליו לכל הפחות קנס בסך 5,000 ₪, לא ראינו לנכון להתערב במקרה זה בגזר הדין וזאת נוכח הנסיבות האישיות הקשות, עליהן עמד המשיב בטיעוניו בפנינו."
- ג. **פ 3891/05 מ"י נ' עראידה ריאד (שלום נצרת)**, בית המשפט מטיל על שני הנאשמים קנסות בסך 2500 ₪ ו - 3500 ₪ בהתאמה וכן חתימה על התחייבות כספית בגין ציד אנפות באמצעות רובי ציד.
- ד. **ת"פ 34575-11-09 מדינת ישראל נ' אנוור חיר ואחר (שלום נצרת)** - בית המשפט מטיל על הנאשמים קנסות בסך 4000 ₪ ו - 5000 ₪ בהתאמה בגין ביצוע עבירות ציד בשיטות אסורות ועבירת החזקת חיות בר מוגנת וציד ללא רשיון לכל אחד מהנאשמים בנפרד.



ה. ת"פ 6331-09-08 מדינת ישראל נגד יוסף חסונה ואח' (שלום נצרת) בית המשפט מטיל על הנאשמים קנסות בסך 3500 ₪ ו - 6000 ₪ בהתאמה וחתימה על התחייבות כספית בגין ציד דורבנים באמצעות סריקה רכובה באמצעות זרקור. לציון כי במקרה זה ניתן גזר הדין שלוש וחצי שנים לאחר ביצוע העבירה.

ו. ת"פ (חיפה) 1480/06 - מדינת ישראל נ' מסלמאני מחמוד, תק-של 2007(3), 2401 בית המשפט מטיל קנס סך 7000 ₪, חילוט התחייבות מתיק קודם וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪.

ז. ע"פ 21024-03-12 המשרד לאיכות הסביבה ירושלים רשות שמורות טבע מדור תביעות נ' פחמאני (פורסם במאגרים משפטיים מיום 11.10.2012): המשיב הורשע בעבירה של החזקת חיית בר מוגנת. במועד ביצוע העבירה היה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי בר-הפעלה בן 7 חודשים שהושת עליו בגין ביצוע עבירת ציד. המשיב הורשע בעבירה של החזקת חיית בר מוגנת, בניגוד לסעיפים 8(א)(3), 13 ו-14(א) לחוק להגנת חיית הבר (בגין החזקת קוצים של דורבן ותכולת קיבה של דורבן). בימ"ש קמא גזר על המשיב קנס בסך 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תחתיו, חתימה על התחייבות בסך 15,000 ₪ (או 150 ימי מאסר) וכן הורה על הפעלת התחייבות בסך 10,000 ₪. בנוסף, האריך בימ"ש קמא את המאסר המותנה בן 7 חודשים שנפסק בת"פ 124/08 בשנתיים נוספות. בית המשפט המחוזי קיבל הערעור והורה על הפעלת המאסר המותנה בן 7 החודשים שנגזר על המשיב. לאור הפעלת המאסר, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המשיב, בוטל הקנס שהוטל על המשיב בבימ"ש קמא. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם. הוגשה בקשת רשות ערעור לבית משפט העליון, בקשה אשר נדחתה.

ח. ת.פ 46230-07-16 מדינת ישראל נ' ארשיד (שלום טבריה , מותב זה) הנאשם הורשע בשלושה כתבי אישום בעבירות איסור החזקת חיית בר מוגנת (2 עבירות) , איסור צידה ללא רישיון ציד או היתר (2 עבירות) , ציד בשיטות אסורות (2 עבירות) . בית המשפט גזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים שלא יעבור עבירה של החזקת חיית בר מוגנת לפי החוק להגנת חיית הבר ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה, מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים שלא יעבור עבירה של צידה ללא רישיון ציד או היתר לפי החוק להגנת חיית הבר ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה, קנס בסך 12,000 ש"ח והתחייבות כספית על סך 12,000 ש"ח; על גזר הדין הוגש ערעור ע.פ 4164-02-18 אשר התקבל חלקית באופן שגובה הקנס הועמד על 20,000 ₪ וההתחייבות הכספית הועמדה על 25,000 ₪

ט. עפ"ג 13130-07-18 נסאר נ' מדינת ישראל ועפ"ג 9802-07-18 מדינת ישראל נ' נסאר (מחוזי נצרת) המערער (הנאשם נשוא תיק זה) הורשע על פי הודאתו בשני אישומים שעניינם איסור החזקת חיית בר מוגנת, ציד חיית בר מוגנת ללא רישיון ציד או היתר, ציד בשיטות אסורות (מלכודות) וצייד באזור אסור. בית משפט קמא גזר דן הנאשם לשני חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס בסך של 12,000 ₪ והתחייבות להימנע מביצוע עבירה. בית המשפט



המחוזי קיבל ערעור המאשימה על קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם במובן זה שתקופת המאסר בפועל הועמדה על 4 חודשים אותם יישא הנאשם בדרך של עבודות שירות.

מצבו הכלכלי של הנאשם :

על פי הוראות סעיף 40 ח' לחוק העונשין, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיווידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

בענייננו הנאשם רווק, התארס לאחרונה וצפוי להתחתן בחודש אוגוסט, התחיל לבנות את ביתו, לאחרונה סיים לרצות מאסר בעבודות שירות. בהתאם לתלושי השכר שצירף (נ/3) שכרו החודשי עמד על כ - 4,000 ₪ (כיום אינו עובד), ובנוסף נטען כי הוא תומך בהוריו הקשישים וצירף מסמכים רפואיים (נ/4). לא נטען לחובות ולא מצאתי כי מצבו הכלכלי טוב מחד גיסא או קשה באופן חריג מאידך גיסא.

נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם בענייניו של הנאשם הינו :

א. ממאסר על תנאי ועד מאסר בפועל לתקופה של עד 10 חודשים.

ב. קנס כספי הנע בין 5,000 ₪ - 30,000 ₪

ג. חתימה על התחייבות כספית הנעה בין 5000 ₪ - 30,000 ₪.

שלב ב' בגזירת הדין - האם לסטות ממתחם העונש ההולם

בשלב השני לגזירת הדין, מכריע בית המשפט האם יש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום לקולא ומטעמי הגנה על שלום הציבור לחומרא.

שיקום הנאשם:

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת טווח הענישה הראוי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

במסגרת הטיעונים לעונש לא נטען כי הנאשם זקוק להליך שיקומי, לא הוכן בעניינו תסקיר שירות המבחן, ולא באו בעניינו בהמלצה שיקומית או טיפולית. מכאן כי לא מתקיים שיקול שיקומי בגזירת דינו של הנאשם ולא מצאתי כי יש מקום משיקול זה לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא.



מאידך גיסא , בעניינו של הנאשם הוגש גיליון הרשעות קודמות. מגיליון ההרשעות עולה כי הנאשם לא נרתע מהאישומים וההרשעות וחוזר על ביצוע עבירות צייד. כמו כן לקחתי בחשבון שהעבירה האחרונה הינה משנת 2016. עם זאת לאור מהות העבירות מושא האירועים כעולה מכתבי האישום שבנדון, לא מצאתי גם כי החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור נדרשים כדי להגן על שלום הציבור.

מכאן כי גם לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי לחומרא.

עוד אציין כי עונש המאסר המוסכם במסגרת הסדר הטיעון אשר גובש בין הצדדים מצוי במתחם העונש ההולם לעיל.

שלב ג' בגזירת הדין ביחס לכלל האישומים - קביעת העונש הראוי :

בשלב השלישי בגזירת הדין, לאחר קביעת מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם בכל אישום בנפרד וככל שאין מקום לסטות ממנו, יש להתאים בתוך מתחם העונש ההולם את גזר הדין המתאים לנאשם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה . לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם -** לא מצאתי בהטלת עונש מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות כפי עתירת הצדדים בהסדר הטיעון משום פגיעה קשה ובלתי מידתית בנאשם (להבדיל ממאסר מאחורי סורג ובריא) ובפרט לאור העובדה שאין זו הפעם הראשונה בה הנאשם ירצה מאסר בעבודות שירות ובגין עבירות לפי החוק להגנת חיי הבר.

ב. **נטילת אחריות -** הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום השני והרביעי במיוחס לו בבית המשפט ובכך חסך זמן שיפוטי יקר (הגם שבכתב האישום השני הודה לאחר ישיבת הוכחות אחת).

עם זאת, בכתבי האישום הראשון והשלישי הנאשם לא הודה, והורשע לאחר שמיעת הראיות, ולא מצאתי בדבריו לעונש של הנאשם קבלת אחריות או חרטה כנה שעה שבאה אך לאחר הרשעתו בדין בתום ניהול שני הליכי הוכחות מלאים לרבות הכרעות דין מרשיעות שניתנו בעניינו וניכר כי קבלת האחריות המאוחרת מטרתה הקלה בעונש ותו לא.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם -** לחובת הנאשם הרשעות קודמות בתחום עבירות הצייד. הנאשם הורשע בעבירות החזקת חייט בר מוגנת וכן בעבירת ציד בשיטות אסורות . בגין עבירות אלה נדון הנאשם למאסר בפועל אותו ריצה במשך 4 חודשי עבודות שירות (לאחר שערכאת הערעור החמירה בענישה) . זאת ועוד , הנאשם הורשע בעבר בביצוע עבירה של התעללות בחייה.



ד. **חלוקת הזמן** - העבירות בוצעו לפני כארבע שנים. עם זאת יש ליתן משקל לכך שהעבירות בוצעו לפני מתן גזר הדין (עפ"ג 13130-07-18 נסאר נ' מדינת ישראל ועפ"ג 9802-07-18 מדינת ישראל נ' נסאר (מחוזי נצרת)). מאידך גיסא , הנאשם לא לקח אחריות למעשיו ולא הביע חרטה כנה בהתייחס לכתב האישום הראשון והשלישי , עובדה אשר גרמה להתמשכות הליכים, וזו הסיבה העיקרית לחלוקת הזמן אותו לא יוכל הנאשם לזקוף לזכותו.

ה. **הרתעת היחיד :**

נוכח חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, אי לקיחת אחריות על ביצוע העבירות בהן הורשע בכתב האישום הראשון והשלישי, הרשעותיו הקודמות של הנאשם לרבות זו בגין התעללות בבעל חיים והריגתו, יש מקום לגזור על הנאשם עונש ראוי אשר ירתיעו מלשוב לסורו.

ו. **הרתעת הרבים :**

סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 מגדיר את שיקול הרתעת הרבים בקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם :

"מצא בית המשפט כי יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, וכי יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרתעת הרבים, רשאי הוא להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם."

כפי שנקבע לא אחת בפסיקה, נוכח המרחבים הגדולים בהם מצויות חיות הבר המוגנות ובהם פועלים עברייני הציד הבלתי חוקי מקשים אלו על זיהוי מבצעי העבירות ואיסוף ראיות ישירות לביצוע העבירות כך שלרוב נדרשת הרשות לאסוף ראיות נסיבתיות - עובדה המקשה על הבאתם של עבריינים לדין והרשעתם לא אחת בדין. מכאן גם כי סיכויי איתור העבריינים והבאתם לדין אינה גבוהה ומעודדת ביצוע עבירות לפי החוק להגנת חיות הבר.

הקושי של רשויות האכיפה לשים ידם על עבריינים הפוגעים בחיות הבר ובערך הטבע המוגן לאסוף כנגדם ראיות מרשיעות ובכך למגר התופעה דורשים כי ידעו העבריינים בפועל והעבריינים בכוח כי העונש הצפוי לאדם הבוחר לצוד חיות בר מוכנות בלא היתר הינו מרתיע והופך אף את העבירה לבלתי כדאית כלכלית בעליל.

עקרון אחידות הענישה :

שיקול רלוונטי בגזירת דינו של הנאשם שבפני הינו עקרון אחידות הענישה באשר נאשם אחר (בהתייחס לכתב האישום הראשון טאלב בדארנה ת.ז 023448111 ובהתייחס לכתב האישום השלישי מוחמד נג'אר ת.ז 039145610) נדונו בגין מעורבות דומה כעולה מכתבי האישום הראשון והשלישי, אך בגזירת הדין של הנאשם שבפני אוחדו ארבעה כתבי אישום שעניינם שלוש עבירות החזקת חיות בר מוגנת ועבירת ציד בשיטות אסורות. אין מדובר בעבירת ציד חיות בר מוגנת ראשונה של הנאשם. הנאשם ריצה 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין



עבירות אלה (עפ"ג 13130-07-18 נסאר נ' מדינת ישראל ועפ"ג 9802-07-18 מדינת ישראל נ' נסאר (מחוזי נצרת)).

בהתייחס לנאשם בדארנה (כתב האישום הראשון) הרי שהאחרון נדון לעונש מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח אך זאת נוכח הרשעתו על פי הודאתו בביצוע עבירה כנגד הרכוש מסוג פשע, כך שיקשה לערוך השוואה מהותית בעניינם של השניים.

בהתייחס לעניינו של הנאשם נג'אר (כתב האישום השלישי) הרי שהאחרון נדון בגין הרשעתו לאחר שמיעת ראיות בכתב האישום השלישי בלבד ל - 75 ימי מאסר שירוצה בעבודות שירות , מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 12,000 ושעה שגם עברו מכביד למדי בעבירות לפי חוק להגנת חיית הבר לרבות נשיאת מאסר קודם בגין עבירות דומות בעבודות שירות.

הצדדים הגיעו בעניינו של הנאשם להסדר טיעון לעניין רכיב המאסר בפועל.

במסגרת קביעת רכיב הקנס שיוטל על הנאשם וגובהו נתתי דעתי למצבו הכלכלי הנוכחי , היעדר אסמכתאות למצב כלכלי נטען זה, היעדר טענה לחובות, השקעת כספיו של הנאשם בבניית בית לצד השלכה של עונש מאסר שרוצה בעבודות שירות וירוצה בעבודות שירות על יכולתו הכלכלית של הנאשם וכן מדיניות ענישה נהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם.

בקביעת רכיב המאסר על תנאי נתתי דעתי למספרן הרב יחסית של עבירות בהן הורשע הנאשם בתיק זה ובתיקים המצורפים, עברו הקודם בתחום והצורך בהרתעת הנאשם מלשוב לסורו.

לאור כל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים.

המאסר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה בעיריית סכנין.

הנאשם יתייצב ביום 29.05.2019 במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה בשעה 08:00 בבוקר.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.



ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום גזה"ד לא יעבור עבירה של החזקת חיית בר מוגנת לפי החוק להגנת חיית הבר ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום גזה"ד לא יעבור עבירה של צידה ללא רישיון ציד או היתר לפי החוק להגנת חיית הבר ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ד. קנס בסך 18,000 ש"ח או 180 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 36 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01/01/2020 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק העיקרי או בתיק המצורף יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה , היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות להימנע מלעבור עבירה לפי הסעיפים בהם הורשע בתיק העיקרי ובתיקים המצורפים משך 3 שנים החל מהיום. ההתחייבות תהא על סך 12,000 ש"ח; אם לא יחתום תוך 7 ימים מהיום ייאסר למשך 60 ימים וזאת במצטבר לכל עונש מאסר אחר שמרצה הנאשם.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים בתיק.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתן היום, כ"ג אייר תשע"ט, 28 מאי 2019, בהעדר הצדדים.